

Coños

2020

Karine Pascual (ceràmica)

i Carmen Vargas (pintura)

València

Majòlica, pigment, impressió digital i fusta

25 × 25 cm (cadascuna)

Préstec / Donació Karine Pascual

i Carmen Vargas, 2023

MDB

A l'inici del projecte les artistes van buscar i buscar als cercadors informació sobre la vulva, amb l'esperança de trobar, com ja es feia des de la prehistòria, elogis i odes a les seves virtuts. Amb gran sorpresa van trobar-se que la seva aparició es limitava a una mera descripció anatòmica o a una tirallonga de malalties relacionades. I tot això en contraposició al tan lloat penis!

No podent suportar aquesta situació, les dues artistes, que estaven fins al "coño" que sempre es vegi la vulva des del punt de vista patriarcal, van decidir donar-li el protagonisme i fer-hi l'homenatge que es mereix, mitjançant aquestes sèries artístiques.

Cristina Guzmán Traver

Aldaia

Burka

2015

Refractari, òxids i esmalts
17 × 19 × 8 cm
Donació Cristina Guzmán, 2023

Afrodita

2005

Refractari, òxids i esmalts
104 × 38 × 40 cm
Préstec Cristina Guzmán Traver

“Collars o cadenes” és un projecte en què l'artista observa les diferències socials, la marginació, el maltractament, la intolerància... i des de la seva posició, denuncia les injustícies.

Burka. Davant una dona en una cafeteria “posant-se la tassa de cafè per davall del vel amb la mirada escrutadora de l'home que l'acompanyava”, l'artista reacciona, torna al seu taller i modela l'argila fins que treu el sentiment de ràbia que la trasbalsa.

Afrodita. Deessa de la mitologia grega que representa tots els cànons que la societat imposa a les dones: símbol de bellesa, simetria i perfecció. L'artista posa en relleu com el relat, construït des dels ulls de la masculinitat, ens presenta una deessa exuberant que amb el seu atractiu provoca el desig de déus i homes. La seva feminitat és percebuda com terrible i agressiva, un poder incontrolable.

Cor. Sèrie Afrodita

2003

Margit Denz

Àustria

Porcellana vidriada i pintada

11 × 10 × 5,5 cm

Donació Margit Denz, 2007

MCB 154.810

La peça forma part del projecte Íntim, en què l'artista reflexiona sobre el cos femení, el seu erotisme i sensualitat. Utilitza la porcellana treballada a motlle per poder repetir un mateix objecte fins a l'infinit i proposar així noves lectures del món de l'objecte seriat i kitsch.

Aquest cor forma part de la sèrie *Afrodita*, deessa de l'amor carnal, de la bellesa femenina i de l'atractiu sexual, i que vol fer al·lusió al joc de seducció, evocar les passions femenines i recordar els discursos del plaer i l'amor.

Protection
2021
Núria Torres
Montgat

Bronze i gres
47 × 20 cm
Préstec Núria Torres
Fotografia Rubén Vaquero

Vivim en un món en què la violència física, verbal, psicològica... contra les dones és una realitat. Contra això, l'artista reivindica la violència zero i l'empoderament de la dona i el seu dret a defensar-se de les continues injustícies que afronta.

Per tot això eleva la figura femenina a un pedestal, substituint la bossa per un rifle que simbolitza el poder per defensar-se. L'acompanya un gos, fidel guardià de la seva propietària, fet d'un material noble. Alhora juga amb el simbolisme de l'espai físic que ocupa la figura femenina, les seves cames creen un triangle indestructible i poderós que simbolitza l'element foc.

Segona oportunitat

2009

Rosa Cortiella

Barcelona

Ceràmica, tub de plàstic i molles

346 x 183 cm

Préstec Rosa Cortiella

Aquesta peça ha estat realitzada amb 1.500 tubs de gres de colors i el mateix nombre de plàstic, que generen la silueta d'una vulva femenina. És una invitació a renéixer a partir del gest de travessar la cortina.

El sexe femení és la representació més patent del naixement i la vida. El que evidencia la força regeneradora, el refer-se un cop i un altre després de parir. *Segona oportunitat* ens convida a tornar a sortir al món exterior, a ressorgir.

Plat *La curva de la felicidad*

2014

Sònia Ferragut

Bilbao

Pisa bescuitada a 1.100°C esmaltada i polida

18,5 × 22,5 cm

Donació Sonia Ferragut, 2023

MDB

Un projecte sobre motlles per al màster de ceràmica “Art i funció”, de la Universitat de Belles Arts (UPV-EHU), a Bilbao, va portar l’artista a desenvolupar aquesta proposta. A partir de l’empremta d’una part del cos, havien de dissenyar una peça utilitària.

“Vaig triar la part que menys m’agradava del meu cos per transformar-lo en quelcom artístic, per estimar-la i valorar-la”. El títol, part de la ironia, posa de manifest com de crítica és la societat amb la imatge de les dones, per contraposició a la bona vida associada als homes que mostren la seva “corva de la felicitat”.